

ΙΕΡΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΙΩΑΝΝΟΥ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΣΑΓΓΑΗΣ ΚΑΙ ΣΑΝ ΦΡΑΝΤΣΙΣΚΟ
ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ
(Μετὰ Μουσικοῦ Παραρτήματος) ➔

Ψαλλομένη τῇ 19ῃ ΙΟΥΝΙΟΥ

•
Ἱερὰ Ἀκολουθία:

Ποίημα τῆς Ἀδελφότητος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς
τῶν Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς.

•
Μουσικὸ Παράρτημα:

Ποίημα Δημητρίου Μαρατσῶλα, Φιλομούσου καὶ Φιλολόγου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ἰστῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ Προσόμια.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων.

Τῶν Ὁρθοδόξων τὰ πλήθη,
ἑορταζέτωσαν,
τοῦ Ἰωάννου πάντες,
εὐλαβούμενοι ἄθλα·
οὗτος γὰρ ἐφάνη πρᾶος ποιμὴν,
καὶ Πατέρων ὁμότροπος,
καὶ διαπρέψας ἐν κόποις ἀσκητικοῖς,
ἀφθαρσία νῦν δοξάζεται (δ΄ίς).

Τῶν Ὁρθοδόξων οἱ δῆμοι,
προσκυνησάτωσαν,
Ἀρχιερέως νέου,
θαυματοβρυτον Σκῆνος·
στῦλος γὰρ ἐδείχθη ὑπομονῆς,
καὶ Ἀγγέλων συνόμιλος,
καὶ διαλάμπας ἐν λόγῳ καὶ ἀρετῇ,
Παραδείσῳ νῦν δοξάζεται (δ΄ίς).

Τῶν Ὁρθοδόξων χορεῖαι,
ἀγαλλιάσθωσαν,
τὸν τῆς Ῥωσίας γόνον,
γηθοσύνως τιμῶντες·
ῶφθη γὰρ ἐσχάτως σκέπη πιστῶν,
καὶ λιμὴν παρακλήσεως,
ταπεινωθεὶς δὲ ἀμέτρως ἐπὶ τῆς γῆς,
οὐρανίοις νῦν δοξάζεται (δ΄ίς).

Δόξα. Ἦχος π λ. δ΄. ➔

Τῶν εὐσεβῶν τὰ πλήθη,
τὸν θαυματουργόν Σε ὑμνοῦμεν,
Ἰωάννη θεσπέσιε·

διὰ γὰρ τοῦ Σοῦ Σκήνους,
προχέονται ρεῖθρα,
παμμάκαρ ἰάσεων·
ἐσχάτοις καιροῖς,
καὶ ἐν μέσῳ κόσμου,
ἀσκητῶν ἐμιμήσω τὰ σκάμματα·
ἐπίγειε Ἄγγελε,
Πατέρων ὁμότροπε καὶ ὁμόφρον·
καὶ νῦν πρέσβευε τῷ Σωτῆρι,
ἐλεηθῆναι τοὺς τιμῶντάς Σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Ο^c Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν,
διὰ φιλανθρωπίαν,
ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη,
καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη·
ἐκ Παρθένου γὰρ ἀγνῆς, σάρκα προσλαβόμενος,
καὶ ἐκ ταύτης προελθὼν μετὰ τῆς προσλήψεως.
Εἷς ἐστὶν Υἱός, διπλοῦς τὴν φύσιν,
ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν·
διὸ τέλειον αὐτὸν Θεόν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον,
ἀληθῶς κηρύττοντες,
ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν·
ὄν ἰκέτευε, Μήτηρ ἀνύμφευτε,
ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν Λιτὴν

**Τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς
καὶ εἶτα τὰ ἐξῆς.**

Ἦχος α'. →

Δεῦτε Ἱεραρχῶν φιλεόρτων θεῖα χορεῖαι,
καὶ ἐν ἐγκωμίων τοῖς ἄνθεσι,
τὴν Λάρνακα κυκλώσατε,
Ἰωάννου τοῦ ἀρτιφανῶς ἐκλάμψαντος.
Οὗτος γὰρ ἄθλοις ἀσκητικοῖς,

ὡς ἄστρον ἐν μέσῳ κόσμου ἀνέτειλε·
διὸ καὶ νῦν πηγάζει ἡμῖν ρεῖθρα ἰάσεων καὶ ἔλεος.
Ῥωσία σκίρτησον,
Κίνα εὐφράνθητι καὶ Σαγγάη,
καὶ ἡ Δύσις λαμπρύνθητι·
ὅτι τοῦ θεόφρονος Ποιμένος,
ἐδέχθητε τὰς εὐλογίας δασιλῶς·
ὦν καὶ ἡμᾶς,
καταξίωσον Πάτερ,
προσιόντας εὐλαβῶς τῷ Λειψάνῳ Σου.

Ἦχος β´. →

Η^Ϟ τῶν φιλεόρτων ἱερέων ὁμήγουρις,
τῇ τοῦ Ἰωάννου πανηγύρει,
δεῦτε προσδράμετε ἐν εὐλαβείᾳ.
Οὗτος γὰρ ὡς ἄσαρκος ἐν γῆ ἤθλησε,
καὶ τῶν Ἀγγέλων τοὺς δῆμους ἐξέπληξεν ἐν τοῖς ἐσχάτοις,
καὶ ὡς θαυμαστὸς Ποιμὴν,
ἴθυνε πρὸς τοὺς λειμῶνας τῆς σωτηρίας τοὺς πιστοὺς·
νῦν δὲ αὐτοῦ ἡ Λάρναξ ἰάσεων πηγὴ,
ἀνεδείχθη πᾶσι Χριστοῦ τῇ χάριτι.

Ἦχος γ´. →

Δ εὔτε ἅπαντα τὰ πλήθη τῶν Μοναχῶν,
Ἰωάννην μέλψωμεν τὸν εὐκλεῖ καὶ θεομακάριστον·
τῆς Ῥωσίας τὸν βλαστόν,
καὶ Σαγγάης πρόεδρον τὸν θεόλεκτον·
στῦλος γὰρ ἐδείχθη ἐνθέων ἡθῶν·
διὸ καὶ ἔτυχε θείας δόξης,
ἡμᾶς δὲ ῥύεται,
τοὺς ἐν ἄσμασι καινοῖς καὶ πόθῳ προσιόντας,
τῷ ἀκηράτῳ νῦν Λειψάνῳ αὐτοῦ.

Δόξα. Ἦχος δ´. →

Δ εὔτε εὐφημήσωμεν λαοί,
ἱεραρχῶν τὸ κλέος τὸ καινόν,

τὸν θαυμαστὸν Ἰωάννην.
Οὗτος γὰρ τὸ τάλαντον λαβὼν,
χάριτι ἐπηύξησε·
καὶ ἀφθάρτων στεφάνων τυχῶν,
Ἄσωμάτων τοῖς χοροῖς,
συνευφραίνεται ἐν οὐρανοῖς.
Αὐτοῦ τῇ ἀγία Σορῶ,
νῦν προσπέσωμεν ἐν πόθῳ,
ἴασιν αἰτούμενοι,
σωμάτων καὶ ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Εκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους Σου φύλαττε,
εὐλογημένη Θεοτόκε,
ἵνα Σε δοξάζωμεν,
τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

**Εἰς τὸν Στίχον
Στιχηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον.**

Ιεράρχην ὑμνήσωμεν,
ἐγκωμίων τοῖς ἄνθεσι,
καὶ κροτοῦντες ἅπαντες,
ἀνακράξωμεν·
ὦ Ἰωάννη θαυμάσιε,
ἐπίγειε Ἄγγελε,
τῶν Ὁσίων μιμητά,
καὶ Πατέρων ἐκτύπωμα,
καὶ ὁμόαθλε,
Ὁρθοδόξων τὸ καύχημα τὸ νέον,
προστατεύων μὴ ἐλλίπης,
τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην Σου.

Αποστόλων ὁμότροπος,
καὶ Μαρτύρων συνόμιλος,
ἀνεδείχθης ὄντως,

καὶ πλήρης χάριτος·
ὅτι γενναίως διέλυσας,
ἐχθροῦ τὰ τεχνάσματα
καὶ ἐκήρυξας Χριστόν,
καὶ ἐν λόγοις καὶ πράξεσιν·
Ὅν ἰκέτευε,
δωρηθῆναι εἰρήνην Ἐκκλησία,
καὶ τοῖς πίστει Σε τιμῶσιν,
ὦ Ἰωάννη πανθαύμαστε.

Εὐσεβῶν τὰ συστήματα,
εὐλαβῶς νῦν κυκλώσωμεν,
Ἰωάννου λάρνακα,
θαυματοβρυτον·
ὅτι ἀγῶνας ἐτέλεσε,
καὶ δαίμονας ἤλασε,
καὶ σαρκὶ περιπολῶν,
ὡς ἀσώματος ἔζησε,
καὶ ἐδόξασεν,
Ὅρθοδόξων τὴν Πίστιν τὴν Ἁγίαν,
καὶ στεφάνων ἠξιώθη,
παρὰ Θεοῦ Παντοκράτορος.

Δόξα. Ἦχος γ΄. ➔

Αποστολικῶν Παραδόσεων,
ζηλωτῆς γέγονας θερμότατος, Πάτερ Ἰωάννη.
Τὴν γὰρ τῆς πράξεως βάσιν παμμάκαρ θέμενος,
θεωρίας εἰς ἐπίβασιν,
ἐδείχθης Πατέρων ὁμότροπος ἅμα καὶ διάδοχος,
καὶ πλούτῳ χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος πᾶσι διέλαμψας·
τῆς Παρθένου δὲ θεόπαιδος θεραπείων γενόμενος, δαιμόνων
κακουργίας κατεπάτησας·
ὦν τῆς πλάνης δεόμεθα ῥυσθῆναι ἡμᾶς,
προσκυνοῦντας Σου Λειψάνου τὴν θήκην,
καὶ τὴν μνήμην Σου τιμώντας ἐν ᾄσμασι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Απόρως ἐκ θείου Πνεύματος,
βουλήσει δὲ Πατρός,
συνείληφας Υἷον τὸν τοῦ Θεοῦ,
ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα,
πρὸ τῶν αἰώνων ὑπάρχοντα·
δι' ἡμᾶς δὲ ἐκ Σοῦ ἀπάτορα γεγονότα,
σαρκὶ ἀπεκύησας, καὶ βρέφος ἐγαλούχησας.
Διὸ μὴ παύσης πρεσβεύειν,
τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄπολυτίκιον.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εν κόσμῳ ἐβίωσας,
ὡς ἀσκητῆς θαυμαστός,
καὶ γέγονας στήριγμα,
τῶν λογικῶν τοῦ Χριστοῦ,
προβάτων μακάριε.
Ἄφθαρτον τὸ Σὸν Σκῆνος
καὶ ἀκέραιον ὤφθη,
ρέον ἀδιαλείπτως,
τῶν θαυμάτων τὴν χάριν·
διὸ Σε, ὦ Ἰωάννη, πόθῳ γεραίρομεν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον,
καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον,
διὰ Σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται,
Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος,
καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος·
δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον,
ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

**Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος α΄. Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.**

Ως ἄσαρκος ἐν γῆ,
διεβίωσας Πάτερ,
καὶ γέγονας λαμπρόν,
τῆς Τριάδος δοχεῖον,
καὶ ἄνθρωπος οὐράνιος,
καὶ ἐπίγειος ἄγγελος,
καὶ κατέπληξας,
τοῖς τῶν θαυμάτων Σου ρεῖθροις,
τὰ συστήματα,
τῶν εὐσεβῶς προσκυνούντων,
τὸ ἄφθαρτον Σκῆνος Σου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεὸν μετὰ Θεόν,
Σεραφὶμ Ὑπερτέραν,
μεθόριον κτιστῆς,
καὶ ἀκτίστου οὐσίας,
Παρθένε ἀπειρόγαμε,
καὶ ἀνθρώπων τὸ καύχημα,
Σὲ ἀνέδειξεν,
ὁ Σὸς Υἱὸς καὶ Δεσπότης,
ὡς ἐσκήνωσε,
τῇ Σῆ ἄχράντῳ νηδυί,
θεώσας τὸ πρόσλημμα.

**Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.**

Μάρτυς γέγονας τῇ προαιρέσει,
χαριτώνυμε δοῦλε Κυρίου,
Ἀρχιερέων καινὸν ἐγκαλλώπισμα,
καὶ πειρασμοὺς ἐνεγκῶν γενναιότατα,
τῆς ἀφθαρσίας τοῦ σκῆνους ἠξίωσαι.
Πάτερ Ὅσιε, Ῥωσίας τὸ θεῖον βλάστημα,
ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Νόμοι φύσεως καινοτομοῦνται,
ἐν Σοί, Ἄχραντε Θεοκυῆτορ·
τὸ γὰρ καὶ μόνον καινὸν ὑπὸ ἥλιον,
μυσταγωγεῖται ἀφράστως τῷ τόκῳ Σου,
καὶ ἐν σαρκὶ φανεροῦται ὁ Ἄκτιστος·
Ὅν ἰκέτευε ῥυθῆναι τῶν περιστάσεων,
προστρέχοντας ἡμᾶς τῇ μεσιτεΐᾳ Σου.

**Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.
Ἦχος γ´. Τὴν ὠραιότητα.**

Τὰ ἀγωνίσματα καὶ τὰ παλαίσματα,
ἃ ἐπετέλεσας τῇ θεΐᾳ Χάριτι,
τῶν Ἀσωμάτων οἱ χοροὶ ἐθαύμασαν μακάριε·
ὅθεν νῦν προστρέχοντες τῷ Ἀφθάρτῳ Λειψάνῳ Σου,
τὶ Σὲ ὀνομάσωμεν ἀποροῦντες ἰστάμεθα·
διὸ ἐν καταλύξει βοῶμεν·
χαῖρε, θεόφρον Ἰωάννη.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸ πολυποίκιλον τῶν χαρισμάτων Σου,
καὶ ἀνερμήνευτον τοῦ θεοῦ τόκου Σου,
ὁ δῆμος ἅπας τῶν πιστῶν, δοξάζομεν Θεοτόκε·
ἦνωσας οὐράνια καὶ ἐπίγεια Ἄχραντε,
ἔρρηξας τὸ χρόνιον ἁμαρτίας χειρόγραφον·
διὸ τῶν Ὁρθοδόξων ὁ δῆμος,
Χαῖρέ Σοι κράζει, ὦ Παρθένε!

**Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον, Ἰδιόμελον. ➔
Ἦχος π λ. β´.**

Ἰωάννη, ἡ χάρις τῶν Σῶν θαυμάτων,
βλύζει ἀπαύστως,
καὶ πλῆθος τῶν πιστῶν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, προστρέχει
Σοῦ τῇ σεπτῇ Λάρνακι,
κραυγάζον· Ἱεράρχα χαριτώνυμε,
λιταῖς Σου σκέπε ἡμᾶς.

Κανὼν

Ἦχος πλ. δ΄. Κατ' ἀλφάβητον.

ᾠδὴ α΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Αφθάρτῳ Λειψάνῳ Σου εὐλαβῶς,
καὶ ἐν εὐφροσύνῃ,
νῦν προσπίπτω καὶ ἐκβοῶ·
παράσχου μοι χάριν Ἰωάννη,
ἵνα ὑμνήσω τὴν δόξαν τῶν ἁθλῶν Σου.

Βαδίσας ἀσκήσει θεοφιλεῖ,
καὶ τὴν σκοτομήνην,
διαλύσας τὴν τῶν παθῶν,
ἐδέχθης ἀπλétως οὐρανόθεν,
τὸν φωτισμὸν τῆς Τριάδος μακάριε.

Θεοτοκίον.

Γενναίως ἀθλήσας κατὰ σαρκός,
καὶ τῇ ἀντιλήψει,
τῆς Θεόπαιδος Μαριάμ,
φωστῆρ ἀνεδείχθης τοῖς ἐν σκότει,
καὶ ὁδηγὸς πλανωμένων καὶ στήριγμα.

ᾠδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Διανύσας τὸν βίον,
ὡς ἐπὶ γῆς Ἄγγελος,
καὶ τὴν Ἐκκλησίαν κοσμήσας,
τῷ Σῶ Σκηνώματι,
ἐξ οὗ προχέονται,
τῶν θαυμασίων τὰ ρεῖθρα,
ἀναπαύη μάκαρ νῦν,
θείοις σκηνώμασιν.

Εκ νεότητος Πάτερ,
δοῦλος Χριστοῦ γέγονας,
καὶ θεολογίας τὴν Χάριν,
καταπεπλούτηκας,
δι' ἧς κατήρδευσας,
τοῦ λογικοῦ Σου ποιμνίου,

τὰς καρδίας Ἁγίε,
πρὸς βίον κρείττονα.

Θεοτοκίον.

Ζηλωτὴν τοῦ Κυρίου,
καὶ καθαρὸν ἔσοπτρον,
τῆς παρθενικῆς πολιτείας,
Μήτηρ ἀνέδειξας,
τὸν λαμπρυνθέντα τὸν νοῦν,
καὶ τὴν ψυχὴν Ἰωάννην,
καὶ ὀφθέντα ἄριστον μύστην τῆς Χάριτος.

Μεσώδιον Κάθισμα.

Ἦχος π. λ. δ΄. Τὸ προσταχθέν.

Ιεραχίας ταῖς στολαῖς ώραῖσμένος,
καὶ καθαρᾷ Σου πολιτεία ἡγνισμένος,
καὶ ἐν θαύμασι λάμπων, Πάτερ Ἰωάννη,
ἐδείχθης τῶν οὐρανίων μυσταγωγός,
καὶ κήρυξ Ὁρθοδοξίας τῆς φωταυγοῦς·
νῦν δὲ πᾶσα ἡ ποιμνη Σου,
κυκλοῦσα θήκην τὴν σεπτὴν,
Λειψάνου Σου κραυγάζει Σοι·
χαίροις μύστα τῆς Χάριτος!

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μεγαλυνέσθω ἡ Παρθένος τε καὶ Μήτηρ,
καὶ ἐν ὤδαῖς ὡς Θεοτόκος εὐφημείσθω·
τῆς Τριάδος τὸν Ἐνα ἔτεκεν ἀφράστως,
τὸν Λόγον τὸν ὁμοούσιον τῷ Πατρί,
καὶ Εἷς γνωρίζεται φύσεσιν ἐν δυσί,
Λυτρωτῆς ὁ Θεάνθρωπος,
θελήσεις ἔχων διπλᾶς,
ὁμοῦ καὶ ἐνεργείας τε,
εἰς πίστῳσιν τῶν φύσεων.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ηζωὴ Σου ἐξέπληξε,
Πάτερ Ἰωάννη, Ἀγγέλων Τάγματα,

Ὁρθοδόξων δὲ συστήματα,
διηγοῦνται ταύτην καὶ ὕμνοῦσι Σε.

Θησαυρὸς ἀνεξάντλητος
θειῶν χαρισμάτων ὤφθη ἡ θήκη Σου,
ἀρδευόντων τὰς ψυχὰς ἡμῶν,
εὐσεβῶς ἀεὶ μακαριζόντων Σε.

Θεοτοκίον.

Γλασμὸς ἡμῖν Δέσποινα,
φάνηθι ταχέως τοῖς Σοι προστρέχουσιν,
Ἰωάννην δὲ δοξάζουσι,
τὸν θεράποντά Σου Θεονύμφευτε.

ᾠδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Κόπασον ταχύ,
τῶν δαιμόνων πανουργεύματα,
καὶ τὸ κλυδώνιον ἐχθίστων παθῶν,
ταῖς Σαῖς πρεσβεΐαις,
Ἰωάννη θεοδόξαστε.

Λάμπας τηλαυγῶς,
ὑπὲρ ἥλιον πανθαύμαστε,
ὡς τῆς Τριάδος σκῆνωμα γεγονώς,
νῦν διαλύεις
τὰς θλίψεις τῶν περιστάσεων.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ τοῦ Θεοῦ,
ἐχρημάτισας Πανύμνητε,
ὡς τῆς Τριάδος τέξασα ἀληθῶς,
καὶ ὑπὲρ φύσιν,
τὸν Ἐνα ἐν δύο φύσεσιν.

ᾠδὴ ς΄. Τὴν δέησιν.

Νεφέλη τῶν Σῶν χαρίτων Ἁγιε,
καταδρόσισον ἡμῶν τὰς καρδίας,
καὶ φλεγμονὴν τῶν παθῶν κατασβέσας,

τῆς Παραδείσου ἡμᾶς ἀναψύξεως,
δεόμεθά Σου ἐκτενῶς,
Ἰωάννη, τυχεῖν καταξίωσον.

— ἐνίζεται τῶν πιστῶν ὁμήγυρις,
— Σοῦ τὸν βίον εὐσεβῶς μελετῶσα,
ὅτι ἀμέτρως βιάσας τὴν φύσιν,
καὶ ἀνυψώσας εὐχῇ τὴν διάνοιαν,
ἀγάπη δὲ θεία θελχθεῖς,
ἀνεδείχθης Ἀγγέλων ἐφάμιλλος.

Θεοτοκίον.

Ο^Ϟ Κτίστης Σου ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων Σου,
ἐσαρκώθη Παναγία Παρθένε,
καὶ Ὑποστάσει μιᾷ θείου Λόγου,
αἱ δύο φύσεις ἀτρέπτως ἠνώθησαν
καὶ εἷς Χριστὸς ὁ Ἰησοῦς,
ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις γνωρίζεται.

Κοντάκιον.

Ἦχος π λ. δ΄. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Τῷ Ἱεράρχη,
ἀσκητῇ νῦν τὰ ἐγκώμια,
ὡς λυτρωθέντες,
διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων,
ἀναπέμπομεν ἐν πίστει Σοι Ἰωάννη·
καὶ ἐν πόθῳ,
ἀσπαζόμενοι μακάριε,
τοῦ Λειψάνου Σου τὴν θήκην τὴν χαρίεσσαν, ἀνακράζομεν,
χαίροις, Πάτερ θεόφθογγε!

Συναξάριον.

Τῆ 10' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ θαυματουργοῦ, Ἀρχιεπισκόπου χρηματίσαντος διαδοχικῶς Σαγγάης τῆς ἐν Κίνα, εἶτα Δυτικῆς Εὐρώπης καὶ ἐν τέλει Δυτικῆς Ἀμερικῆς, ἐν εἰρήνῃ δὲ τελειωθέντος ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1966ῳ.

Στίχοι.

Ἐπληξεν ἐχθροῦ παγίδων τέχνας βία,
Σοῦ τοῦ βοηθήσαντος, Σῶτερ, δυνάμει·
Ἐννεακαιδεκάτη ἦρθη Ἰωάννης μοναῖς οὐρανοῦ.

Οὗτος ἦν γόνος οικογενείας εὐγενοῦς, γεννηθεὶς ἐν τῷ Χαρκόβω τῆς Ρωσίας ἐν ἔτει σωτηριῶ 1896ω· ἀνατραφεὶς δὲ ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου παρὰ τῶν εὐσεβῶν αὐτοῦ γονέων Βόριδος καὶ Γλαφύρας, ἐμορφώθη ἱκανῶς εἰς τε τὴν θύραθεν καὶ τὴν ἐσωτερικὴν κατὰ Χριστὸν σοφίαν, ὧν δεξιᾶς φύσεως, φιλήσυχος καὶ ὑπάκουος, ἀσκητικὸς καὶ εὐλαβής.

Κρατήσαντος, παραχωρήσει Θεοῦ, τοῦ ἀθεϊσμοῦ ἐν Ρωσίᾳ, ἠκολούθησεν ἐν τῇ ἐξορίᾳ κληρον καὶ λαόν, λαβὼν δὲ τὸ τῆς ἀρχιερωσύνης χρίσμα, διέλαμψεν ἄχρι τῆς ὀσίας αὐτοῦ κοιμήσεως, ἐν ἔτει σωτηριῶ 1966ω, ὡς ποιμὴν θεοφόρος πλήρης ἀγάπης καὶ αὐταπαρνήσεως, ὡς ἀσκητὴς θαυμαστὸς ἐν μέσῳ κόσμου διαβίων, ὡς τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀκολουθιῶν καὶ τῆς λειτουργικῆς τάξεως καὶ ζωῆς λάτρης, κοινωνῶν καθ' ἐκάστην τῶν Ἀχράντων τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων, ὡς θεολόγος χαρισματικὸς, διδάσκαλος καὶ παιδαγωγός, τέλος δὲ ὡς ἱεραπόστολος δραστήριος εἰς Κίναν, Δυτικὴν Εὐρώπην καὶ Ἀμερικὴν, σωτηρίας καὶ ζωῆς αἰωνίου ἀναριθμητῶν ψυχῶν αἴτιος γενόμενος.

Ἄθεν καὶ ὁ δι' αὐτοῦ δοξασθεὶς ἐν Τριάδι ἀληθὴς Θεὸς ἡμῶν ἐδόξασεν αὐτὸν ζῶντα καὶ μετὰ θάνατον τῷ τῆς θαυματουργίας χαρίσματι, μάλιστα δὲ τῇ ἀφθαρσίᾳ τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ Λειψάνου, ὅπερ, ἀνακομισθὲν ἐν ἔτει σωτηριῶ 1994ω, ἐν τῷ παρ' αὐτοῦ ἀνεγερθέντι ἱερῷ ναῷ τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου «Πάντων θλιβομένων ἢ Χαρὰ» εἰς Σὰν Φραντσίσκο Καλιφορνίας τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν Ἀμερικῆς ἐτέθη, ἔνθα καὶ τελεῖται ἡ ἱερὰ αὐτοῦ Σύναξις.

Ῥδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Παιδευθεὶς θεαρέστως,
ὡς ἠθέλησας Πάτερ,
τοῖςθείοις γράμμασι,
δογμάτων εὐσεβείας,
καὶ Πίστewς Ἀγίας,
ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος,

ὡς τῶν Πατέρων ἡμῶν,
ἀκόλουθος ἐν πᾶσι.

Ρωμαλέα ἀθλήσει,
κατηδάφισας τέχνας,
δεινοῦ ἀλάστορος,
καὶ ὄφθης Ἐκκλησίας,
ὀχύρωμα καὶ σκέπη,
ἐν ἐσχάτοις τοῖς ἔτεσιν,
ἀποτειχίζων αἰεὶ,
ἐχθροῦ τὰς ἐπιθέσεις.

Θεοτοκίον.

Σωμάτων ἀσθενείας,
Ἵπερύμνητε Κόρη,
ψυχῶν τε τραύματα,
πρεσβείαις Σου ἀπαύστοις,
πρὸς Κύριον τῆς δόξης,
θεραπεύουσα φάνηθι,
καὶ σκοτασμὸν τοῦ νοός,
φωτίζουσα μὴ παύης.

ᾠδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Τῶν Οὐρανίων,
τὸν ἐραστὴν Ἱεράρχην,
καὶ ταμεῖον ἀρετῶν ἀνυμνοῦμεν,
τὸν καλὸν ποιμένα,
καὶ στῦλον εὐσεβείας.

Υφηγητήν Σε,
τῶν ἀρετῶν Ἰωάννη,
καὶ τῆς πίστεως τὸν γνώμονα πάντες,
νῦν ὁμολογοῦμεν,
καὶ δόξαν Ἐκκλησίας.

Θεοτοκίον.

Φωταγωγία,
τῶν Σῶν λιτῶν Θεοτόκε,

ἀθυμίας μου τὴν ζάλην ἀπώθου·
ἔτεκες γὰρ Μήτηρ,
φωστῆρα τῶν ἐν σκότει.

Ῥοδὴ θ´. Κυρίως Θεοτόκον.

Χαρίτων θεῖα ρεῖθρα,
χέονται ἀπαύστως,
ἐν τῷ ἁγίῳ Ναῶ σου εὐφραίνοντα,
καὶ τὴν Μονὴν τῶν Ἀγγέλων,
καταδροσίζοντα.

Ψυχῶν τε καὶ σωμάτων,
ταύτης Σου τῆς Ποίμνης,
γενοῦ προστάτης καὶ τείχισμα ἄρρηκτον,
σὺν Ἀσωμάτων τῇ σκέπῃ,
καὶ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ωραῖσας Παρθέने,
φύσιν τῶν ἀνθρώπων,
τοῖς οὐρανίοις συνάψασα ταύτην Ἄγνη,
καὶ τῶν Ἀγγέλων ἡ Μάνδρα,
νῦν μακαρίζει Σε.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος γ´. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τῆς εὐσεβείας τὸν λόγον,
εἰς τὰς καρδίας τῶν πιστῶν,
ἐνθέῳ ζήλῳ ἐνσπεύρας,
νῦν ἀπολαύεις τῶν καρπῶν,
ὦ Ἰωάννη τρισμάκαρ,
ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Κυρίου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σὲ τοῦ Φωτὸς Μητέρα,
καὶ οἰκητήριον Θεοῦ,
τὴν ὑμνουμένην ἀπαύστως,
ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς,

καθικετεύομεν πάντες,
υἱοὺς φωτὸς ἡμᾶς δεῖξον.

Εἰς τοὺς Αἴνους

Ἰστώμεν στίχους δ', καὶ ψάλλομεν

Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου.

Ω' τοῦ παραδόξου θαύματος,
ἐν τοῖς ἐσχάτοις καιροῖς,
Ἰωάννη μακάριε,
διαλάμπεις θαύμασιν,
ἀσθενείας ἰώμενος·
ἀγγελικῶς γὰρ πολιτευσάμενος,
σεπτὸν Σου Σκῆνος ἔμεινεν ἄφθορον.
Ὅθεν βοῶμέν Σοι·
Πάτερ χαριτώνυμε,
σκέπε ἡμᾶς,
θλίψεων τὰ κύματα,
θραύων πρεσβεΐαις Σου (δῖς).

Ω' τοῦ παραδόξου θαύματος,
ὦ Ἱεράρχα Χριστοῦ,
ἀνεδείχθης συνόμιλος,
καὶ Μαρτύρων σύναθλος,
ἐν ἀσκήσει καὶ σκάμμασι·
δι' ἐγκρατεΐας σαυτὸν ἐκάθηρας,
καὶ δι' ἀγάπης σαυτὸν ἀνύψωσας·
ὅθεν τὸ Σκῆνός Σου,
ᾧφθη ἀδιάφθορον,
χέον πιστοῖς,
δρόσον τὴν οὐράνιον,
καὶ ρεῖθρα Χάριτος.

Ω' τοῦ παραδόξου θαύματος,
χρῖσμα τὸ θεῖον λαβών,
Ἰωάννη πανθαύμαστε,
ὡς ποιμὴν διέλαμψας,

φιλανθρώπῳ φρονήματι,
καὶ Παραδείσου ποθῶν σκηνώματα,
πολλαπλασίως ἠΰξησας τάλαντον·
ὄθεν προσπίπτοντες,
θήκη τοῦ Λειψάνου Σου,
πίστει θερμῇ,
Χάριν ἀρούμεθα,
καὶ θεῖον ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος π λ. α΄. ➔

Δεῦτε εὐσεβῶν τὰ συστήματα,
δεῦτε γηθοσύνως προσδράμωμεν·
δεῦτε καταστέψωμεν Λάρνακα τοῦ Ἰωάννου,
ἐν ἐγκωμίοις καὶ ἐν ᾠδαῖς εὐλαβῶς.
Σήμερον γὰρ οἱ χοροὶ τῶν Ἄσωμάτων χαίρουσι,
δεχόμενοι τὸν ἐπὶ γῆς θαυμαστῶς,
βιώσαντα ὡς ἄσαρκον.
Καὶ ἡμεῖς τὸν ἐπίγειον Ἄγγελον τιμῶντες,
πόθῳ κυκλοῦμεν τὸ ἄφθαρτον αὐτοῦ Σκῆνωμα.
Σύλλογος Ἀρχιερέων πανηγυρίζει,
καὶ ἱερέων ἢ ὁμήγουρις,
ἀγρυπνεῖ Μοναστῶν δὲ ἡ χορεία,
ἱκετεύοντες ἱεράρχην κλεινόν·
πάσας τῶν αἱρέσεων συγχύσεις κόπασσον,
Ὁρθοδόξοις δωρούμενος τὴν τοῦ Χριστοῦ ὁμόνοιαν, Μοναζούσαις
δὲ κατάνυξιν,
ἐν τῷ Ναῷ Σου ὑμνούσαις Σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Μακαρίζομέν Σε,
Θεοτόκε Παρθένε,
καὶ δοξάζομέν Σε,
οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος,
τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον,
τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον,
τὴν ἀρῶραγῃ προστασίαν,
καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Ὁρθρου. Παρατίθενται μόνον τὰ συνήθη Προσόμοια εἰς τοὺς οἰκείους τόπους.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς.

Τοῦ Ἱεράρχου τοῦ Χριστοῦ Ἰωάννου,
ἐν εὐλαβείᾳ ἐκτενῶς δεηθῶμεν,
καὶ τῷ ἀφθάρτῳ πίπτοντες Λειψάνῳ Αὐτοῦ,
χεῖρας ἐκπετάσωμεν πρὸς Αὐτὸν ἐκβοῶντες·
παῦσον τῶν παθῶν ἡμῶν τὸ κλυδώνιον Πάτερ,
καὶ τὴν εἰρήνην δώρησαι ἡμῖν,
τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν Ἁγίε.

Δόξα. Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσωμέν ποτε Θεοτόκε,
τὰς δυναστείας Σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι·
εἰ μὴ γὰρ Σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα,
τὶς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων;
Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους;
Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα ἐκ Σοῦ·
Σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ,
ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς. Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Αφθάρτῳ τῷ Σῶ Λειψάνῳ νῦν προσπίπτοντες,
τὸ νέφος τῶν παθῶν αἰτοῦμέν Σε διάλυσον,
Ἰωάννη μάκαρ, τῶν Ὁρθοδόξων καύχημα·
ἐζησας καὶ γὰρ ἐν κόσμῳ βίον θαυμαστόν,
καὶ οἶκος Τριάδος θείας γέγονας.

Ἀφ΄ ε΄ ᾠδῆς. Ἦχος β΄. Προστασία.

Προσπεσόντας τῷ χαριτοβρύτῳ Λειψάνῳ Σου,
μὴ παρίδης ἡμᾶς, Ἰωάννη πανθαύμαστε,
τοὺς ἐν θλίψει χειμαζομένους ἅπαντας δεινῶς,
ἀλλὰ λύτρωσαι ἐκ τοῦ ἐχθροῦ,

τοὺς καταφεύγοντας εἰς Σέ,
Ἱεράρχα μακάριε·
λύσον τὰς περιστάσεις,
καὶ δώρησαι εὐφροσύνην,
ἵνα δοξάζωμεν αἰεὶ,
τὸν δοξάσαντά Σε Κύριον.

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Κόσμου τὰς τερπνότητας,
ἀποσεισάμενος Πάτερ,
ὅλως ἐπεπόθησας,
τὴν μακαριότητα τὴν αἰώνιον·
θλίψεις γὰρ ἤνεγκας,
θείῳ τῷ ἔρωτι,
καὶ γενναίως ἠκολούθησας,
τρίβον οὐράνιον,
ποιμένων γενόμενος πρότυπον,
πάντοτε ἀλίσκόμενος,
πρὸς οἰκοδομὴν τοῦ ποιμνίου Σου.
Ὅθεν Ἰωάννη,
ἐνώκησεν ἡ Χάρις θαυμαστῶς,
ἐν τῷ ἀφθάρτῳ Λειψάνῳ Σου,
βρύουσα ἰάματα.

Μεγαλυνάρια.

Χαῖρε Ἱεράρχα θαυματουργέ,
θεῖε Ἰωάννη,
τῶν ποιμένων ὑπογραμμέ·
Ἑρσίας ὁ γόνος,
θεράπων τῆς Παρθένου,
προστάτευε τιμῶντας,
θήκην Λειψάνου Σου.

Χαῖρε τῶν χαρίτων ὁ θησαυρός,
μάκαρ Ἰωάννη,
καὶ θαυμάτων ὁ ποταμός·
αἰεὶ ἡμᾶς σκέπε,

μετὰ τῆς ξυνωρίδος,
Κυπριανοῦ τοῦ θείου,
καὶ Ἰουστίνης σεμνῆς.

Χαῖρε ὁ βιώσας ὡς ἀσκητής,
Πάτερ Ἰωάννη,
Ἄσωμάτων ὁ μιμητής·
Μονὴν ἡμῶν θεῖαν,
στηρίζων μὴ ἐλλίπης,
μετὰ καὶ τῶν Ἀγγέλων,
εὐχαῖς Πατρὸς ἡμῶν.

**Μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν.
Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.**

Οτε Ἰωάννη θαυμαστέ,
τὴν τῶν Ἄσωμάτων ζηλώσας,
δοξολογίαν Θεοῦ,
ὑψώσας μακάριε,
πρὸς θεωρίαν τὸν νοῦν,
καὶ ἐν κόσμῳ ὡς ἄσαρκος,
ἐβίωσας Πάτερ,
χαρίσμασι Πνεύματος,
κατεκοσμήθης λαμπρῶς·
ὄθεν τοὺς προσπίπτοντας πίστει,
θήκη τοῦ Λειψάνου Σου ῥύη,
πάσης ἀσθενείας καὶ κακώσεως.

Στίχοι

Ἰωάννη, δέξαι μου τοῦτον τὸν πόνον,
Ὅν Σοι ἐξύφανον εὐχαῖς Πατρὸς μου.